

Μεταξύ μας

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΟΝΕΣ

Τελευταία όλο και πιο συχνά τις συναντούμε. Τις γυναίκες που ζούν μόνες, χωρίς τη φροντίδα και την προστασία του άντρα. Άλλοτε είναι χήρες, άλλοτε χωρισμένες, άλλοτε απλά και μόνο ανύπαντρες που ζούν και εργάζονται μόνες.

Πριν είκοσι, ή και δέκα χρόνια ακόμη οι γυναίκες αυτές ήταν καταδικασμένες σε μία πλήρη κι' αδυσώπητη μοναξιά. Ή απουσία του άντρα έφερνε μαζί της και μία σφραγίδα ανεξήγητη που τις συνόδευε στην κάθε τους κίνηση. Ή ματιά του κόσμου ήταν στραμμένη πάνω τους, έτοιμη να σχολιάσει, να κατηγορήσει, να επιπλήξει. Κι' αν πλάι στη μοναξιασμένη γυναίκα υπήρχαν και παιδιά, ή κατάσταση δεν άλλαζε και πολύ. Μόνο τα πρόβλήματα διπλασιάζονταν και πολύ συχνά τα παιδιά γίνονταν ο πιο σκληρός κι' άδικος κριτής της μάνας.

Άλλοίμονο, τότε, στη φτωχή γυναίκα που μείνε χωρίς «άπο τον ήλιο μοίρα»! Μόνη διέξοδος το ξενοδούλι στα σπίτια με το πενιχρό μεροκάματο. Κι' οι μέρες διαδέχονταν ή μία την άλλη χαράζοντας όλο και πιο βαθιές τις ρυτίδες στο πρόσωπο, το πρόωρα γερασμένο, και τους ρόζους στα χέρια.

Δέν λέω πως αυτόματα λύθηκε σήμερα το πρόβλημα της μοναξιασμένης γυναίκας. Ή μοναξιά είναι πάντα μοναξιά, όσο και να στολιζεται επιφανειακά, όσο κι' αν γίνεται πιο υποφερτή με την κάποια οικονομική άνεση.

Έξάλλου και σήμερα υπάρχουν ακόμη χιλιάδες γυναίκες που προσφέρουν θυσία τον έαυτο τους στον άντρα που έφυγε. Κλασικό παράδειγμα εκείνο μιας δεκαπεντάχρονης κοπέλας που την έγκατέλειψε ο αρραβωνιαστικός της για μιά άλλη πριν 50 χρόνια. Την ίδια μέρα φόρεσε μαύρο φουστάνι και μαύρο τσεμπέρι, και μόνη στην καμαρούλα της τον πενθεί ως σήμερα, και θα τον πενθεί ως το τέλος της ζωής της.

Όστόσο, σήμερα υπάρχουν κι' οι γυναίκες που καταφέρνουν να σταθούν μόνες στα δυο τους πόδια. Έχουν τη δουλιά τους — πολλές είναι σήμερα και μορφωμένες — που τους γεμίζει το μεγαλύτερο μέρος της ζωής τους και τους λύνει το οικονομικό πρόβλημα. Ύπάρχουν ακόμη κι' οι άλλες, οι πιο θαρραλέες, που ή απουσία του άντρα δέν κατάφερε να τις κλειδώσει στους τέσσερεις τοίχους του σπιτιού. Αυτές οι τελευταίες παίρνουν από τη ζωή ό,τι μπορούν για να κλύουν ένα μέρος της μοναξιάς τους. Δέν είναι θέβαια εύκολο αυτό, γιατί ή ματιά του κόσμου εξακολουθεί, από κεκτημένη ταχύτητα, νάναι στραμμένη πάνω τους. Γι' αυτό ακριβώς τις είπαμε και θαρραλέες...

Στ' αλήθεια, αν προσέξετε κι' εσείς, υπάρχουν πάρα πολλές γυναίκες μόνες τριγύρω μας. Κι' οι γυναίκες αυτές είναι άξιες κάθε κατανόησης, συμπάθειας και αλληλεγγύης. Δέν νομίζετε;